

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a Mgr. Aleše Smetanky v právní věci žalobkyně: **nezl. D. M.**, zastoupená zákonným zástupcem A. M., právně zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem, se sídlem Milady Horákové 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2024, č. j. OAM-193/ZA-ZA11-D07-2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2024, č. j. 21 Az 12/2024 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše uvedeným rozhodnutím shledal žalovaný žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť státem příslušným k posouzení podané žádosti je podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 (dále jen „Dublinské nařízení“) Italská republika. Žalovaný proto podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení o žádosti zastavil.

[2] Žalobu, kterou proti jeho rozhodnutí žalobkyně podala, městský soud napadeným rozsudkem zamítl. V odůvodnění poukázal na to, že Italská republika posuzuje žádost o udělení mezinárodní ochrany i v případě její matky, což v soudním a rovněž v kasačním řízení potvrdily městský i Nejvyšší správní soud. Na věc žalobkyně proto jednoznačně dopadá čl. 20 odst. 3 Dublinského nařízení, podle kterého se situací nezletilého rodinného příslušníka, který doprovází žadatele, zabývá členský stát příslušný k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu tohoto rodinného příslušníka. Městský soud neshledal žádné systémové nedostatky v italském azylovém řízení, ani vady v posouzení, proč nebylo třeba aplikovat diskreční ustanovení čl. 17 Dublinského nařízení. Věnoval se také otázce, zda je v nejlepším zájmu žalobkyně setrvat na území České republiky, kde má skrze otce

vytvořeno stabilní zázemí. Zohlednil, že žalobkyně je velmi nízkého věku a že její otec s ní tráví jen každý druhý den a dospěl k závěru, že je jednoznačně v zájmu nezletilé žalobkyně, aby vycestovala společně se svojí matkou do Itálie, kde bude řešena jejich žádost o mezinárodní ochranu.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítá v ní, že městský soud o řízení nevyrozuměl jejího otce, ačkoli jak ze správního, tak i soudního spisu vyplývá, že její otec pobývá na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu a žalobkyni zde vytváří stabilní rodinné zázemí. Má za to, že městský soud měl s jejím otcem jednat jako s osobou zúčastněnou na řízení, neboť napadený rozsudek přímo zasahuje i do jeho práva na ochranu rodinného života. Nesprávný procesní postup městského soudu mohl mít podle stěžovatelky vliv na zákonnost napadeného rozsudku, neboť nelze vyloučit, že pokud by její otec v řízení uplatňoval svoje práva, soud by ve věci rozhodl jinak.

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem městského soudu, který považuje za věcně správný. Nejvyššímu správnímu soudu proto navrhl, aby kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl, případně ji jako nedůvodnou zamítl.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k přezkoumání napadeného rozsudku v rozsahu uplatněných stížnostních bodů, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[6] Vlivem nepřijatelnosti kasační stížnosti na soudní řízení správní se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ a popsal, v jakých typových případech se může jednat o přijatelnou kasační stížnost: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly buď vůbec nebo plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3) je potřeba učinit judikaturní odklon, nebo 4) krajský soud zásadně pochybil a jeho pochybení mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by se stěžovatelčina kasační argumentace týkala otázek, které Nejvyšší správní soud dosud plně neřešil, nebo otázek, které jsou v jeho judikatuře řešeny rozdílně. Neshledal ani potřebu učinit judikaturní odklon a nezjistil ani existenci takové vady, která by mohla mít dopad do jejího hmotněprávního postavení. Stěžovatelka namítá, že městský soud pochybil, jestliže s jejím otcem nejednal jako s osobou zúčastněnou na řízení. Odpověď na tuto námitku přitom judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje. Poprvé se jí Nejvyšší správní soud zabýval již v usnesení ze dne 15. 12. 2005, č. j. 1 Azs 155/2004 - 47, č. 1535/2008 Sb. NSS. Vysvětlil v něm, proč v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu nepřichází v úvahu možnost přímého dotčení práv

pokračování

rodinného příslušníka žadatele o mezinárodní ochranu a proč tedy rodinného příslušníka žadatele o azyl nelze považovat za osobu zúčastněnou na řízení. Na těchto závěrech setrvala i jeho následující judikatura (z nedávné doby srov. např. usnesení ze dne 14. 8. 2023, č. j. 2 Azs 166/2023 - 24, ze dne 30. 3. 2023, č. j. 9 Azs 15/2023 - 36, nebo ze dne 28. 2. 2024, č. j. 6 Azs 60/2023 - 36).

[8] S ohledem na uvedené tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jako nepřijatelnou odmítl.

[9] O nákladech řízení soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona). Vzhledem k tomu, že náklady žalovaného nepřesáhly náklady jeho běžné úřední činnosti, neshledal Nejvyšší správní soud potřebu mimořádně aplikovat § 60 odst. 1 s. ř. s. ve smyslu usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III.4.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. listopadu 2024

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu